

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 13.12.2005
KOM(2005) 646 končno

2005/0260 (COD)

Predlog

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI
DIREKTIVE SVETA 89/552/EGS**

**o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju
dejavnosti razširjanja televizijskih programov**

(predložena s strani Komisije)

{SEK(2005) 1625}

{SEK(2005) 1626}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1) OZADJE PREDLOGA

- **Podlaga za predlog in njegovi cilji**

Trg evropskih televizijskih storitev se je z zblíževanjem tehnologij in trgov bistveno spremenil. „Tradicionalne“ storitve razširjanja televizijskih programov še vedno urejajo predpisi iz osemdesetih in devetdesetih let 20. stoletja. Čeprav je ta ureditev izjemno uspešno pripomogla k razvoju avdiovizualnega trga v Evropski uniji, pa ni prilagojena čedalje večji stopnji izbire, ki jo imajo potrošniki avdiovizualnih storitev v digitalni dobi. Izdajatelji televizijskih programov morajo istočasno vedno bolj konkurirati drugim linearnim storitvam na drugih platformah in nelinearnim storitvam (na zahtevo), ki ponujajo enako ali podobno avdiovizualno vsebino, vendar jih urejajo drugi predpisi. To ustvarja neenake konkurenčne pogoje v zvezi z načinom oddajanja programskih vsebin. V skladu z načeli „boljše ureditve“ je zato potreben nov pristop.

- **Splošno ozadje**

Glede na tehnološki in tržni razvoj ter za nadaljnje izboljšanje konkurenčnosti evropske industrije na področju informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter medijev se je Komisija odločila, da bo izvedla pregled sedanje zakonske ureditve na področju razširjanja televizijske dejavnosti. Posodabljanje pravnega okvira za avdiovizualne medijske storitve na enotnem trgu je sestavni del zavezanosti Komisije boljši ureditvi. Istočasno prispeva k programu lizbonske strategije in je bistveni del nove politične strategije i2010, ki jo je Komisija sprejela junija. V skladu je tudi s Sporočilom o pospeševanju prehoda z analogne na digitalno radiodifuzijo, ki ga je Komisija sprejela maja.

Z delovnim programom, priloženim četrtemu poročilu o uporabi Direktive 89/552/EGS o „televiziji brez meja“¹, je Komisija leta 2003 začela prvi krog posvetovanj za pregled Direktive Sveta 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES (Direktiva o televiziji brez meja), vključno z javno obravnavo in pisnim posvetovanjem. Komisija je sklepe s prvega posvetovanja povzela v Sporočilu o prihodnosti evropske regulativne avdiovizualne politike². Po tem sporočilu so bile ustanovljene tematske skupine za poglobljeno obravnavo nekaterih vprašanj s strokovnjaki.

Ugotovitve tematskih skupin so bili predloženi državam članicam na seminarju v Luksemburgu 30. in 31. maja ter povzeti v „problemskih dokumentih“, ki jih je Komisija objavila julija 2005. Komisija je v drugem krogu posvetovanj prejela prispevke več kot 200 interesnih skupin iz vseh sektorjev, vključno s civilno družbo in predstavniki industrije.

„Problemski dokumenti“ in prispevki so bili podlaga za pripravo glavne konference o avdiovizualnih storitvah, ki jo je soorganiziralo Predsedstvo Združenega kraljestva v Liverpoolu septembra 2005. Ta konferenca je zaokročila razpravo in končala posvetovanja.

Glavni sklep te razprave je bil, da bi ohranitev sedanje Direktive o „televiziji brez

¹ COM(2002) 778.

² COM(2003) 784.

meja“ zelo povečala neupravičene razlike pri ureditvi različnih oblik distribucije enakih ali podobnih medijskih vsebin ter da je ukrepanje na ravni EU potrebno za okrepitev pravne varnosti in zagotovitev najboljših pogojev za konkurenčnost v tem sektorju.

Cilj tega predloga je zagotoviti, da lahko ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo v državah članicah v celoti izkoristijo ugodnosti notranjega trga po načelu ureditve s strani države izvora. To bi na splošno okrepilo pravno varnost vseh ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev v EU.

To je v skladu z načelom tehnološke nevtralnosti. Sodobni predpisi na področju avdiovizualne politike nikakor ne smejo razlikovati med različnimi platformami, ki razširjajo podobno vsebino, , ter morajo ustvariti enake pogoje za pošteno in okrepljeno konkurenco med različnimi operaterji, istočasno pa omogočati rast novih storitev.

Istočasno je glede na tehnološki in tržni razvoj in spremenjeni odziv uporabnikov (imajo večjo izbiro in odgovornost) ter zaradi sorazmernosti s cilji splošnega pomena potrebna večja prilagodljivost v zvezi s predpisi za linearne avdiovizualne medijske storitve, zlasti v zvezi z oglaševanjem.

Cilj predloga Komisije je torej posodobiti in poenostaviti zakonski okvir za televizijsko oddajanje ali linearne storitve ter uvesti minimalna pravila za nelinearne avdiovizualne medijske storitve.

- **Obstoječe določbe na področju, ki ga zajema predlog**

Direktiva Sveta 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, zadeva „razširjanje televizijskih programov“. Zadevni predlog spreminja Direktivi o televiziji brez meja, da se vzpostavi posodobljen in prilagodljiv okvir za razširjanje televizijskih programov, vključno z drugimi (rednimi) avdiovizualnimi medijskimi storitvami, in uvede sveženj minimalnih pravil za nelinearne avdiovizualne medijske storitve (na zahtevo).

- **Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije**

Ta predlog dopolnjuje obstoječo zakonodajo EU, zlasti Direktivo 2000/31/ES o elektronskem poslovanju, ki tudi obravnava storitve na zahtevo. Direktiva 2000/31/ES dovoljuje državam članicam odstopanje od načela države izvora na podlagi številnih razlogov javne politike. Posledično lahko za avdiovizualne medijske storitve veljajo različni predpisi za vsebine, ki jih razširjajo v različnih državah članicah (člen 3(4) Direktive 2000/31/ES). Direktiva 2000/31/ES tudi ne obravnava vprašanj javne politike, kot sta varstvo mladoletnikov ali spoštovanje človekovega dostojanstva, medtem ko sedanji predlog vključuje minimalno usklajevanje na teh področjih za avdiovizualne medijske storitve. Direktiva 2005/29/ES se uporablja za nepošteno poslovno prakso, kot sta zavajanje in agresivnost vsemedijske oglaševalske kampanje, medtem ko ima sedanja direktiva posebne določbe v zvezi s komercialnimi sporočili, primernimi za avdiovizualne medijske storitve.

Direktiva 2003/33/EC prepoveduje oglaševanje cigaret in drugih tobačnih izdelkov v tisku in drugih tiskanih publikacijah, po radiu in storitvah informacijske družbe. Prav tako prepoveduje sponzorstvo tobačnih družb za radijske programe in čezmejne prireditve. Poleg tega uvodna izjava 14 Direktive 2003/33/ES jasno navede, da Direktiva o televiziji brez meja prepoveduje vse oblike neposrednih in posrednih

avdiovizualnih komercialnih sporočil v zvezi s cigaretami in drugimi tobačnimi izdelki v televizijskih programih, kar bo veljalo tudi za vse avdiovizualne medijske storitve, če bo sedanji predlog sprejet.

Ta predlog v celoti upošteva temeljne pravice in načela, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti člen 11. V zvezi s tem ta predlog nikakor ne preprečuje državam članicam, da uporabijo svoja ustavna pravila v zvezi s svobodo tiska in svobodo izražanja v medijih.

2) POSVETOVANJE Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN PRESOJA VPLIVA

• Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Posvetovalne metode, glavni ciljni sektorji in splošen profil udeležencev

Prvo javno posvetovanje se je začelo leta 2003. Komisija je na spletni strani objavila dokumente za razpravo in povabila zainteresirane strani, da predložijo pisne prispevke do 15. julija 2003. Komisija je prejela več kot 150 pisnih prispevkov (približno 1.350 strani) od vseh zadevnih strani (zasebni in javni izdajatelji televizijskih programov, regulativni organi, producenti, imetniki pravic) in večine držav članic. Zatem je bila organizirana vrsta javnih obravnjav.

Komisija je v Sporočilu o prihodnosti evropske regulativne avdiovizualne politike [COM(2003) 784, 15.12.2003] povzela sklepe prvega kroga posvetovanj in ustanovila tri tematske skupine strokovnjakov za razpravo o i) področju uporabe prihodnje ureditve, ii) ustreznih pravilih pri televizijskem oglaševanju in iii) pravici do informacij/kratkega poročanja.

Ugotovitve razprav tematskih skupin so bile povzete v „problemskih dokumentih“, objavljenih julija 2005 za konferenco o avdiovizualnih storitvah, ki jo je soorganiziralo Predsedstvo Združenega kraljestva. Komisija je v tem drugem krogu posvetovanj prejela prispevke več kot 200 zadevnih strani, vključno s podjetji IKT, telekomunikacijskimi operaterji in ponudniki internetnih storitev. Posvetovanja so sprožila obširno razpravo o najpomembnejših vprašanjih z vsemi glavnimi interesnimi skupinami, ta pa se je končala s konferenco v Liverpoolu septembra 2005.

Odprto posvetovanje leta 2005 je potekalo po internetu od 11. julija 2005 do 5. septembra 2005. Komisija je prejela odzive 206 interesnih skupin.

Ugotovitve obeh krogov posvetovanj so na voljo na spletni strani Komisije:

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/review-twff2003/contribution.htm>

<http://europa.eu.int/comm/avpolicy/revision-tvwf2005/2005-contribution.htm>

Povzetek odgovorov in koliko so se upoštevali

Področje uporabe prihodnje ureditve

Razprave so jasno pokazale, da je tehnološka nevtralnost pomembno načelo. Države članice, organizacije potrošnikov in javni izdajatelji televizijskega programa podpirajo pregled predpisov za televizijske vsebine kot del celovite ureditve za vse avdiovizualne medijske storitve. Vseeno se vsi strinjajo, da lahko horizontalni pristop k vsebini deluje le, če linearne in nelinearne storitve ureja dvoplastni sistem predpisov.

Na posvetovanjih so se strinjali, da je razlikovanje med linearnimi in nelinearnimi

storitvami uporabna in v prihodnost usmerjena podlaga za zakonsko opredelitev.

Oglaševanje

Pri pravilih o količini se je razmišljalo o prilagodljivosti pravil v zvezi z vstavljanjem oglasov in dnevnimi omejitvami oglaševanja. To idejo so široko podprli industrija in delno tudi javni izdajatelji televizijskega programa ter nekatere države članice.

Veliko interesnih skupin je poudarilo koristnost koregulacije in samoregulacije na področju oglaševanja.

Varstvo mladoletnikov in človekovega dostojanstva

Zdi se, da v zvezi z varstvom mladoletnikov in preprečevanjem spodbujanja nestrpnosti obstaja splošno soglasje glede sedanjega ravnovesja v Direktivi o televiziji brez meja. Države članice, javni izdajatelji televizijskega programa, verske organizacije ter organizacije potrošnikov in gledalcev so menili, da morata ti vrednoti veljati tudi za nelinearne storitve, in ne le za tradicionalno televizijo.

Kulturna raznolikost

Medtem ko velja splošno soglasje glede cilja o dinamičnem evropskem avdiovizualnem sektorju, ki odraža različnost naših kultur, pa je jasno, da časovne omejitve prenosa niso primerne za storitve na zahtevo. Po drugi strani se priznava, da mora Direktiva celovito zagotoviti prost pretok nelinearnih storitev na notranjem trgu in se lotiti tega vprašanja.

Pravica do informacij in kratkega poročanja

Različne interesne skupine imajo različen pristop do pravice do informacij in kratkega poročanja: na eni strani nekatere interesne skupine trdijo, da usklajevanje različnih zakonskih okvirov na evropski ravni ni potrebno, na drugi strani javni izdajatelji televizijskih programov menijo, da sedanji pogoji za pogajanja ne lajšajo kratkega poročanja, zato bi bila določba v Direktivi v zvezi s tem koristna.

• Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Zadevna znanstvena/strokovna področja

- primerjalna študija o vplivu nadzornih ukrepov na trge televizijskega oglaševanja v državah članicah Evropske unije (Carat);
- študija o vplivu ukrepov za spodbujanje oddajanja in produkcije televizijskih programov na ravni Skupnosti in nacionalni ravni (David Graham and Associated Ltd.);
- študija o koregulativnih ukrepih v medijskem sektorju (Inštitut Hans Bredow);
- študija o uporabi pravil pri televizijskem oglaševanju, sponzorstvu in televizijski prodaji (Audimetrie);
- presoja vpliva (Rand).

Uporabljena metodologija

Primerjalna analiza, statistično raziskovanje, kvalitativni intervju, raziskava bibliografije, zbiranje dejstev in podatkov ob upoštevanju ekonomskih parametrov in

tehnoloških dejavnikov.

Glavne organizacije/strokovnjaki, s katerimi so potekala posvetovanja

Tematske skupine, Carat, RAND, David Graham and Associated Ltd., Inštitut Hans Bredow, S.A. Audiometrie in vse interesne skupine na dveh javnih posvetovanjih.

Povzetek prejetih in uporabljenih nasvetov

Morebitno resno tveganje z nepopravljivimi posledicami ni bilo omenjeno.

– Študija o vplivu ukrepov v zvezi s spodbujanjem s produkcijo in razširjanjem televizijskih programov potrjuje, da sta člena 4 in 5 Direktive o televiziji brez meja zadosten in trden okvir za spodbujanje evropske in neodvisne produkcije ter kulturne različnosti. Od začetka veljavnosti sta imela zelo pozitiven učinek tako glede večjega deleža evropskih del na sporedih evropske televizije ter glede kulturnega in gospodarskega področja.

– Vpliv ureditve na trge televizijskega oglaševanja (členi 10–20 Direktive o televiziji brez meja): izdajatelji televizijskega programa pozivajo k poenostavitvi ali celo črtanju člena 11, ker menijo, da je preveč zapleten. Število kršitev je manjše v državah s strožjo ureditvijo in večje na dereguliranih tržiščih. Analiza kaže, da omejitve iz člena 18 zagotavljajo ustrezno ravnovesje med varstvom gledalcev in potrebami trga. V zvezi s promocijskim prikazovanjem izdelkov bi se lahko z jasnim in natančnim obveščanjem javnosti o prikazovanju izdelkov oglaševalca v oddaji izognili opredelitvi tega za prikrito oglaševanje.

Način dostopnosti strokovnih nasvetov za javnost

Spletna stran GD za informacijsko družbo in medije:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm

• **Presoja vpliva**

Pri pregledu Direktive o televiziji brez meja se je pokazalo pet možnosti:

(1) Razveljavitev direktive

Z vidika notranjega trga za avdiovizualne storitve, varstva mladoletnikov in človekovega dostojanstva, potrošnikov in javnega reda ter spodbujanja kulturne različnosti bi razveljavitev Direktive pomenila, da bi veljali le nacionalni predpisi in bi se izgubilo načelo države izvora za vse izdajatelje televizijskega programa.

(2) Direktiva se ne spremeni

Vse presoje vpliva morajo upoštevati scenarij, po katerem se nič ne spremeni (sedanje stanje). To zagotavlja primerjalna izhodišča za oceno različnih vplivov.

(3) Usmerjene spremembe in pojasnitev besedila

Direktiva bi se revidirala zaradi posodobitve opredelitev v skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti, da bi bila razvidna vključenost vseh linearnih storitev, podobnih televiziji. Direktiva ne bi zajemala nelinearnih storitev.

(4) Celovit okvir s stopenjskim obravnavanjem linearnih in nelinearnih storitev

Direktiva bi ustvarila celovit okvir za vse oblike elektronskega oddajanja avdiovizualne vsebine, toda različne vrste storitev (zlasti linearne in nelinearne) bi obravnavala drugače. Nelinearne storitve bi urejali le osnovni predpisi.

(5) Popolna uskladitev z enakim obravnavanjem linearnih in nelinearnih storitev

To bi zahtevalo uvedbo direktive o storitvah z avdiovizualno vsebino, ki vse vrste storitev obravnava enako. Vse določbe te direktive – od načela države izvora do zahtev po evropski in neodvisni produkciji – bi veljale za vse ponudnike linearnih in nelinearnih storitev enako.

Pri oceni učinka so se podrobno obravnavale možnosti 2, 3 in 4.

Razveljavitev Direktive – možnost 1 – ne bi koristila ne operaterjem, ki ne bi več delovali v usklajenem in odprtem vseevropskem avdiovizualnem trgu, ne potrošnikom, ki bi izgubili zaščito, ki jo predstavlja dostop do velikega števila avdiovizualnih storitev ob upoštevanju minimalnih standardov kakovosti ne glede na državo članico izvora. Dejansko v okviru obširnega javnega posvetovanja iz poglavja 1 nobena interesna skupina ni dala takšnega predloga. Zaradi tega se možnost 1 ne more šteti za realno in ni vključena v oceno učinka.

Možnost 5 zahteva polno usklajenost v celotni avdiovizualni industriji. Tudi ta možnost ni bila obravnavana, ker se prizadevanje za usklajenost v sedanjem okviru – zelo različna, hitro razvijajoča se industrija, ki jo vodi nezanesljiva mešanica gospodarskih, političnih in socialno-kulturnih interesov – zdi nemogoče v predvidljivi prihodnosti. Nobena interesna skupina tudi ni dala takšnega predloga.

Za devet glavnih skupin interesnih skupin, državne uprave držav članic in Komisijo se je ugotovilo, da so neposredno ali posredno udeležene pri izvajanju ureditve v skladu z Direktivo o televiziji brez meja ali njene revizije. Tem interesnim skupinam je namenjena podrobna analiza učinkov, povzeta v tabelah za tri možnosti politike, kot so opredeljene zgoraj, v zvezi z glavnimi vprašanji, obravnavanimi med javnim posvetovanjem – glej Prilogo.

Analiza je pokazala, da bi možnost nespremenjenega stanja (možnost 2) negativno vplivala na precejšnje število interesnih skupin. Le redke interesne skupine bi imele nedvomno korist od ohranjanja sedanje direktive.

Glede na analizo bi možnost 3 vplivala na manj interesnih skupin, ker ima omejeno področje uporabe, in bi izboljšala ravnovesje med tveganjem in koristjo le za nekaj interesnih skupin. Pri nekaterih ta možnost ne bi povzročila znatne spremembe splošnih pogojev, medtem ko bi bila za manjše število pozitiven scenarij.

Celovit zakonodajni okvir s stopenjskim obravnavanjem linearnih in nelinearnih storitev bi pomenil tako rekoč nasprotje nespremenjenega stanja za tiste interesne skupine, ki jim celovita revizija Direktive bodisi koristi bodisi škodi. Medtem ko se za večino interesnih skupin pogoji ne bi spremenili, bi se ta možnost zdela mnogo boljša za zelo veliko število interesnih skupin. Le za nekatere bi se lahko pogoji poslabšali, ob predpostavki, da bi bilo izpolnjenih več pogojev.

Komisija je izvedla presojo vpliva v skladu z delovnim programom in je pripravila poročilo, ki je priloženo osnutku zakonodajnega predloga in bo na voljo na spletni strani GD za informacijsko družbo in medije:

http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm.

3) PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

- **Povzetek predlaganega ukrepa**

- Sprememba Direktive

- Minimalna skupna pravila za vse avdiovizualne medijske storitve (vključno z nelinearnimi storitvami)

- Prožnost in posodobitev pravil pri oglaševanju in hkrati zagotavljanje varstva potrošnikov in izpolnjevanje splošnih ciljev javne politike

- **Pravna podlaga**

Člen 47(2) in člen 55 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

- **Načelo subsidiarnosti**

V zvezi s pojavom avdiovizualnih medijskih storitev na zahtevo narašča skrb, da bodo razlike v nacionalnih predpisih, ki veljajo za te storitve, ustvarile ovire za konkurenco na notranjem trgu. Revizija Direktive o televiziji brez meja mora obravnavati vprašanje izboljšanja pogojev za ustanovitev in delovanje notranjega trga in tako odstraniti (obstoječe ali morebitne) ovire pri uveljavljanju temeljne pravice zagotavljanja storitev, ki izhajajo iz nacionalnih predpisov ali znatnega izkrivljanja konkurence zaradi neskladja nacionalnih predpisov za nove storitve (na zahtevo).

Obstaja resnično tveganje pravne negotovosti, če bi morale države članice ob pojavu avdiovizualnih storitev na zahtevo odstopiti od načela države izvora na podlagi razlogov javne politike, kar bi povzročilo, da bi avdiovizualne storitve na zahtevo urejali neuskklajeni predpisi v različnih državah članicah. Istočasno večina držav članic že ureja nelinearne storitve (na zahtevo) v zvezi z najpomembnejšimi vprašanji, kar je pokazal nedavni vprašalnik, ki ga je Komisija poslala članom kontaktnega odbora za televizijo brez meja. Predpisi držav članic v zvezi z avdiovizualnimi storitvami na zahtevo se dejansko razlikujejo, pri čemer ima 23 od 25 držav članic neko obliko ureditve za večino zadevnih vprašanj. Brez usklajenega evropskega pristopa bi vseevropski ponudniki trpeli zaradi pomanjkanja pravne varnosti in bi se lahko odločili za poslovanje zunaj EU ter tako srednjeročno škodili gospodarstvu držav članic.

- **Načelo sorazmernosti**

Osnutek predlaga le minimalno usklajevanje za zagotovitev prostega pretoka avdiovizualnih medijskih storitev na notranjem trgu. V zvezi z izvajanjem izrecno navaja koregulacijo in samoregulacijo.

Predlog bo znatno zmanjšal zapletenost spremljanja pravil pri televizijskem oglaševanju. Ker usklajevanje minimalnih pravil v zvezi z nelinearnimi avdiovizualnimi storitvami večinoma ne uvaja novih obveznosti za operaterje, ampak jih le usklajuje na evropski ravni zaradi uvedbe načela države izvora, se zato zdi sorazmerno postavljenemu cilju.

- **Izbira instrumentov**

Predlagani instrumenti: direktiva, koregulacija, samoregulacija.

Osnutek predlaga vrsto instrumentov: ureditev je potrebna takrat, ko se obravnavajo temeljne pravice. Koregulacija se že pogosto uporablja v zvezi z varstvom mladoletnikov in predlog bi moral spodbujati koregulativno ureditev na področjih, ki jih usklajuje Direktiva. Takšne ureditve morajo splošno sprejeti glavne interesne skupine, zagotavljati morajo tudi učinkovito izvajanje.

4) PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Skupnosti.

5) DODATNE INFORMACIJE

- **Simulacija, pilotna faza in prehodno obdobje**

Za predlog bo veljalo prehodno obdobje.

- **Poenostavitev**

Predlog predvideva poenostavitev zakonodaje.

Pravila v zvezi s televizijskim oglaševanjem v sedanji Direktivi o televiziji brez meja bodo znatno poenostavljena. Dnevna časovna omejitev bo odpravljena, oglaševalske kategorije poenostavljene, pravilo v zvezi z vstavljanjem oglaševalskih vložkov bo jasnejše in bolj prilagodljivo.

Predlog je vključen v zakonodajni in delovni program Komisije z referenčno oznako 2005/INFSO/032.

- **Klavzula o ponovnem pregledu/reviziji/časovni omejitvi veljavnosti**

Predlog vključuje klavzulo o pregledu.

- **Primerjalna tabela**

Države članice morajo Komisiji predložiti besedilo nacionalnih določb, s katerimi se prenese Direktiva, ter primerjalno tabelo med nacionalnimi določbami in Direktivo.

- **Evropski gospodarski prostor**

Predlagani akt zadeva EGP in se mora zato razširiti na Evropski gospodarski prostor.

- **Kratka obrazložitev predloga**

Cilj prenove je določiti pravila za avdiovizualne medijske storitve na nevtralen način, kar bi pomenilo, da se enaka temeljna pravila uporabljajo za isto vrsto storitev. Skupina veljavnih pravil ne bo več odvisna od oddajanja, ampak od narave storitev. Prihodnja ureditev bo ločevala med linearnimi avdiovizualnimi storitvami ali „oddajanjem programov“, vključno z IPTV, streamingom ali web-castingom na eni strani ter nelinearnimi storitvami, kot so storitve „video na zahtevo“ na drugi strani.

Direktiva o spremembi uvaja nove opredelitve, ki temeljijo na pojmu „avdiovizualnih medijskih storitev“ iz člena 1 spremenjene direktive. Opredelitev avdiovizualnih medijskih storitev zajema množične medije v njihovi vlogi obveščanja, zabavanja in

izobraževanja, vendar izključuje vse oblike zasebnega dopisovanja, kot je elektronska pošta, poslana omejenemu številu prejemnikov. Ta opredelitev prav tako izključuje vse storitve, katerih osnovni namen ni zagotavljanje avdiovizualne vsebine, tudi če take storitve vključujejo nekaj avdiovizualne vsebine. Storitve, pri katerih je avdiovizualna vsebina samo pomožna, in ni glavni namen storitve, niso zajete.

Novi členi 3c do 3h vključujejo osnovne predpise za vse avdiovizualne medijske storitve. Zaradi tega se nekatere določbe razširjanja televizijskega programa, kot so členi 7, 12 in 22a, lahko črtajo.

Za nelinearne storitve (storitve na zahtevo) bodo veljale nekatere minimalne določbe glede:

- zaščite mladoletnikov
- prepovedi spodbujanja sovraštva
- identifikacije ponudnika medijskih storitev
- identifikacije komercialnega sporočila
- nekaterih kvalitativnih omejitev glede komercialnih sporočil (npr. glede alkohola ali tistih, ki so namenjena mladoletnikom).

Novi člen 3b uvaja pravilo za nediskriminatorno uporabo pravice do kratkega poročanja za linearne storitve.

Glavne spremembe poglavja IV o televizijskem oglaševanju so v zvezi s prilagodljivimi pravili za vključevanje oglaševalskih vložkov (spremenjeni člen 11), jasnimi pravili za promocijsko prikazovanje izdelkov, odpravo dnevne omejitve za televizijsko oglaševanje (stari člen 18) in zmanjšanjem količinskih omejitev v zvezi s televizijsko prodajo (stari člen 18a).

Dnevna omejitev na tri ure oglaševanja je odvečna, saj se v praksi ne uporablja in se zato črta. Pravila o vstavljanju oglasov so poenostavljena in prilagodljivejša. Izdajatelji televizijskih programov lahko sedaj sami izberejo najprimernejši trenutek za oglaševanje med oddajami in niso več primorani – kot je bilo doslej – upoštevati 20-minutnega presledka po vsakem oglaševalskem premoru. Toda filmi narejeni za televizijo, kinematografska dela, programi za otroke in poročila se lahko prekinejo zaradi oglaševanja samo enkrat na 35 minut.

Predlog

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI
DIREKTIVE SVETA 89/552/EGS**

**o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju
dejavnosti razširjanja televizijskih programov**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti člena 47(2) in člena 55 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije³,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁴,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij⁵,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe⁶,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 89/552/EGS usklajuje nekatere zakone in druge predpise držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov. Vendar je zaradi novih tehnologij prenosa avdiovizualnih medijskih storitev potrebno prilagajanje regulativnega okvira, da se upošteva vpliv strukturnih sprememb in tehnološkega razvoja na poslovne modele, zlasti financiranje komercialnih programskih vsebin, in da se zagotovijo najboljši pogoji konkurenčnosti za evropsko informacijsko tehnologijo ter medijsko industrijo in storitve.
- (2) Zakoni in drugi predpisi držav članic o razširjanju televizijskih programov so že usklajeni z Direktivo 89/552/EGS, medtem ko so pri predpisih, ki veljajo za dejavnosti, kot so avdiovizualne medijske storitve na zahtevo, neskladnosti, ki lahko včasih ovirajo prost pretok teh storitev v Evropski uniji in lahko izkrivljajo konkurenco na skupnem trgu. Zlasti člen 3(4) Direktive 2000/31/ES določa, da lahko države članice odstopajo od načela države izvora na podlagi posebnih razlogov javne politike.
- (3) Pomen avdiovizualnih medijskih storitev za družbo, demokracijo in kulturo upravičuje uporabo posebnih pravil za te storitve.

³ UL C [...], [...], str. [...].

⁴ UL C [...], [...], str. [...].

⁵ UL C [...], [...], str. [...].

⁶ UL C [...], [...], str. [...].

- (4) Tradicionalne avdiovizualne medijske storitve in nastajajoče storitve na zahtevo ponujajo veliko možnosti za zaposlitev v Skupnosti, zlasti v malih in srednje velikih podjetjih, ter spodbujajo gospodarsko rast in naložbe.
- (5) Pravna negotovost in neenaki konkurenčni pogoji se za evropska podjetja, ki zagotavljajo avdiovizualne medijske storitve, pojavljajo v zvezi s pravnim režimom, ki ureja nastajajoče storitve na zahtevo, zato je treba, da se prepreči izkrivljanje konkurence in izboljša pravna varnost, uporabiti vsaj osnovne usklajene predpise za vse avdiovizualne medijske storitve.
- (6) Komisija je sprejela Sporočilo o prihodnosti evropske regulativne avdiovizualne politike⁷, v katerem poudarja, da mora regulativna politika sektorja v sedanjosti in prihodnosti zaščititi nekatere javne interese, kot so kulturna različnost, pravica do informacij, varstvo mladoletnikov in potrošnikov..
- (7) Komisija je sprejela pobudo „i2010: Evropska informacijska družba“⁸ za spodbujanje gospodarske rasti in zaposlovanja v informacijski družbi in medijski industriji. i2010 je celovita strategija, namenjena spodbujanju razvoja digitalnega gospodarstva, glede na zblíževanje informacijskih in medijskih storitev, mrež in naprav, s posodabljanjem in uporabo vseh političnih instrumentov EU: regulativni instrumenti, raziskave in partnerstvo z industrijo. Komisija se je zavezala k oblikovanju skladnega okvira notranjega trga za informacijsko družbo in medijske storitve s posodabljanjem pravnega okvira za avdiovizualne storitve, ki se je začelo s predlogom Komisije leta 2005 o posodobitvi Direktive o televiziji brez meja.
- (8) 6. septembra 2005 je Evropski parlament sprejel Resolucijo o uporabi členov 4 in 5 Direktive 89/552/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, za obdobje 2001–2002 (Weberjevo poročilo)⁹. Ta resolucija poziva k prilagoditvi obstoječe Direktive o televiziji brez meja strukturnim spremembam in tehnološkemu razvoju ob popolnem upoštevanju njenih osnovnih načel, ki še vedno veljajo. Poleg tega načeloma podpira splošni pristop osnovni predpisi za vse avdiovizualne medijske storitve in dodatni predpisi za linearne storitve („oddajanje programov“).
- (9) Ta direktiva krepi spoštovanje temeljnih pravic in je v celoti v skladu z načeli, ki jih priznava Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti člen 11 Listine. V zvezi s tem ta direktiva nikakor ne preprečuje državam članicam, da uporabijo svoja ustavna pravila v zvezi s svobodo tiska in svobodo izražanja v medijih.
- (10) Zaradi uvedbe minimalnega niza usklajenih obveznosti v členih 3c do 3h ter na področjih, usklajenih v tej direktivi, države članice ne smejo več odstopati od načela države izvora v zvezi z varstvom mladoletnikov in bojem proti podžiganju sovraštva zaradi rase, spola, veroizpovedi ali narodnosti, ter kršitev človekovega dostojanstva v zvezi s posameznikom ali varstva potrošnikov, kot določa člen 3(4) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/31/ES¹⁰.

⁷ Sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. Prihodnost evropske regulativne avdiovizualne politike, COM(2003) 784, 15.12.2003.

⁸ Sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij. „i2010 – Evropska informacijska družba za gospodarsko rast in zaposlovanje“, COM(2005) 229, 1.6.2005.

⁹ Resolucija Evropskega parlamenta o uporabi členov 4 in 5 Direktive 89/552/EGS („Televizija brez meja“), kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/36/ES, za obdobje 2001–2002, A6-0202/2005.

¹⁰ UL L 178, 17. 7. 2000, str. 1.

- (11) Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ glede na člen 1(3) ne posega v ukrepe, sprejete na ravni Skupnosti ali nacionalni ravni, za izpolnitev ciljev splošnega interesa, zlasti v zvezi z urejanjem vsebin in avdiovizualno politiko.
- (12) Nobena določba te direktive ne sme od držav članic zahtevati ali jih spodbujati, da uvedejo nove sisteme podeljevanja dovoljenj ali upravnih pooblastil za katero koli vrsto medijev.
- (13) Opredelitev avdiovizualnih medijskih storitev zajema vse avdiovizualne storitve množičnih medijev, redne ali na zahtevo. Vendar je njeno področje uporabe omejeno na storitve, kot so opredeljene s Pogodbo, in zato zajema vse vrste gospodarskih dejavnosti, vključno z dejavnostmi podjetij za javne storitve, ne zajema pa negospodarskih dejavnosti, kot so izključno zasebne spletne strani.
- (14) Opredelitev avdiovizualnih medijskih storitev zajema množične medije v njihovi vlogi obveščanja, zabavanja in izobraževanja, vendar izključuje vse oblike zasebnega dopisovanja, kot je elektronska pošta, poslana omejenemu številu prejemnikov. Opredelitev izključuje tudi vse storitve, ki niso namenjene širjenju avdiovizualne vsebine, tj. kadar je avdiovizualna vsebina le naključno povezana s storitvijo in ni njen glavni namen. Sem sodijo spletne strani, pri katerih so avdiovizualni elementi le pomožna dopolnitev, na primer animirani grafični elementi, majhni oglaševalski vložki ali informacije, povezane z izdelkom ali neavdiovizualno storitvijo.
- (15) Ta direktiva ne zajema elektronskih različic časopisov in revij.
- (16) Izraz „avdiovizualni“ velja za gibljive slike z zvokom ali brez njega, zato vključuje neme filme, vendar ne zajema zvočnega ali radijskega oddajanja.
- (17) Pojem uredniška odgovornost je bistven za opredelitev vloge ponudnika medijskih storitev in s tem za opredelitev avdiovizualnih medijskih storitev. Ta direktiva ne posega v izjeme glede odgovornosti iz Direktive 2000/31/ES.
- (18) Poleg oglaševanja in televizijske prodaje je uvedena še širša opredelitev avdiovizualnih komercialnih sporočil. Vključuje gibljive slike z zvokom ali brez njega, ki spremljajo avdiovizualne medijske storitve in so namenjene neposredni ali posredni promociji blaga, storitev ali podobe fizične ali pravne osebe, ki opravlja gospodarsko dejavnost in zato ne vključuje brezplačnega prenosa oglaševanja javnih storitev in dobrodelnih akcij.
- (19) Načelo države izvora ostaja jedro te direktive, ker je bistveno za vzpostavitev notranjega trga. To načelo se mora zato uporabiti za vse avdiovizualne medijske storitve, da se vsem ponudnikom medijskih storitev zagotovi pravna varnost kot potrebna podlaga za nove poslovne modele in uvajanje teh storitev. Bistveno je tudi zato, da se zagotovi prost pretok informacij in avdiovizualnih programov na notranjem trgu.
- (20) Zaradi tehnološkega razvoja, zlasti v zvezi z digitalnimi satelitskimi programi, je treba prilagoditi merila subsidiarnosti, da se zagotovita ustrezna ureditev in učinkovito izvajanje ter resnična odgovornost nosilcev za vsebine avdiovizualnih storitev.
- (21) Ker ta direktiva zadeva storitve, zagotovljene za splošno javnost v Evropski uniji, mora veljati le za avdiovizualne medijske storitve, do katerih javnost dostopa neposredno ali posredno s standardno potrošniško opremo v več državah članicah.

¹¹ UL L 108, 24.04.2002, str. 33.

Opredelitev „standardne potrošniške opreme“ je treba prepustiti pristojnim nacionalnim organom.

- (22) Členi 43 do 48 Pogodbe določajo temeljno pravico do ustanavljanja. Zato lahko ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev navadno prosto izberejo državo članico, v kateri bodo imeli sedež. Evropsko sodišče je poudarilo tudi, da „Pogodba ne prepoveduje podjetju, da uveljavlja pravico do opravljanja storitev, če ne zagotavlja storitev v državi članici, v kateri ima sedež“¹².
- (23) Države članice za ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev v svoji pristojnosti še naprej uporabljajo strožje predpise na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva. Kodifikacija sodne prakse Evropskega sodišča¹³ je skupaj z učinkovitejšim postopkom primerna rešitev za zagotovitev, da se takšni predpisi ne zaobidejo, saj upošteva pomisleke držav članic in ne spodbija ustrezne uporabe načela države izvora.
- (24) V skladu s to direktivo, ne glede na uporabo načela države izvora, lahko države članice še vedno sprejmejo ukrepe, ki omejujejo prost pretok razširjanja televizijskih programov, vendar le pod nekaterimi pogoji, naštetimi v členu 2a te direktive, in v skladu s postopkom iz te direktive. Vendar si je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Evropskega sodišča vsako omejitev prostega pretoka storitev, kot je denimo vsako odstopanje od temeljnega načela Pogodbe, razlagati omejujoče¹⁴.
- (25) V Sporočilu Svetu in Evropskemu parlamentu o bolj oblikovanih predpisih za rast in delovna mesta v Evropski uniji¹⁵ je Komisija poudarila, da je treba predvideti podrobno analizo o ustreznem pristopu oblikovanja predpisov, zlasti glede tega, ali je za določeni sektor in problem primernejša zakonodaja ali druge možnosti, kot so koregulacija ali samoregulacija. Medinstitucionalni sporazum o boljši zakonodaji¹⁶ določa ustaljene opredelitve, merila in postopke za koregulacijo in samoregulacijo. Izkušnje so pokazale, da lahko instrumenti koregulacije in samoregulacije v skladu z različnimi pravnimi tradicijami držav članic igrajo pomembno vlogo pri doseganju visoke ravni varstva potrošnikov.
- (26) Izdajatelji televizijskega programa lahko pridobijo izključne pravice do prenosa dogodka javnega interesa. Vendar je nujno treba spodbujati pluralnost z različno produkcijo in pripravo informativnih oddaj v Evropski uniji ter spoštovati načela iz člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (27) Zaradi zaščite temeljne pravice do prejemanja informacij in zagotavljanja celostnega in ustreznega varstva interesov gledalcev v Evropski uniji, morajo izdajatelji, ki imajo izključne pravice prenosa dogodka javnega interesa, dovoliti drugim izdajateljem televizijskega programa in posrednikom, če delujejo v imenu izdajateljev televizijskega programa, da uporabijo kratke odlomke za namene priprave splošnih informativnih oddaj, in sicer na podlagi pravičnih, razumnih in nediskriminacijskih pogojev ob upoštevanju izključnih pravic. Takšne pogoje je treba pravočasno sporočiti

¹² ZADEVA C-56/96 VT4, odstavek 22; Zadevo C-212/97 Centros v. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; glej tudi: zadevo C-11/95 Komisija proti Kraljestvu Belgije in zadevo C-14/96 Paul Denuit.

¹³ Zadeva C-212/97 Centros v. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; Zadeva C-33/74 Van Binsbergen proti Bestuur van de Bedrijfsvereniging; zadeva C-23/93 TV 10 SA proti Commissariaat voor de Media, odstavek 21.

¹⁴ Zadeva C-355/98, Komisija proti Belgiji [2000] ECR I-1221, odstavek 28; zadeva C-348/96 Calfa [1999] ECR I-0011, odstavek 23.

¹⁵ COM(2005) 97.

¹⁶ UL L 321, 31.12.2003, str. 1.

pred dogodkom javnega interesa, da imajo drugi dovolj časa za uveljavljanje takšne pravice. Običajno velja, da takšni kratki odlomki ne smejo biti daljši od 90 sekund.

- (28) Nelinearne storitve se razlikujejo od linearnih po izbiri in nadzoru, ki ju ima uporabnik, ter po vplivu, ki ga imajo na družbo¹⁷. To upravičuje lažjo ureditev nelinearnih storitev, ki morajo biti skladne samo z osnovnimi pravili iz členov 3c do 3h.
- (29) Zaradi posebne narave avdiovizualnih medijskih storitev, zlasti vpliva teh storitev na oblikovanje mnenja ljudi, je nujno, da uporabniki natančno vedo, kdo je odgovoren za vsebino teh storitev. Zato je pomembno, da države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev omogočijo preprost, neposreden in trajen dostop do informacij o tem, kdo je odgovorni urednik. Vsaka država članica določi praktične podrobnosti o načinu izpolnjevanja tega cilja brez poseganja v katere koli druge določbe zakonodaje Skupnosti.
- (30) V skladu z načelom sorazmernosti so ukrepi iz te direktive strogo omejeni na najnujnejše, ki je potrebno za uresničitev cilja o ustreznem delovanju notranjega trga. Kadar je potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti in da se zagotovi območje, ki je, kar zadeva avdiovizualne medijske storitve, dejansko brez notranjih meja, mora Direktiva zagotoviti visoko stopnjo zaščite ciljev splošnega interesa, zlasti varstvo mladoletnikov in človekovega dostojanstva.
- (31) Zakonodajalce, industrijo in starše še vedno skrbi škodljiva vsebina in ravnanje pri avdiovizualnih medijskih storitvah. Pojavili se bodo tudi novi izzivi, zlasti v zvezi z novimi platformami in novimi izdelki. Zato je treba uvesti pravila za zaščito duševnega, moralnega in telesnega razvoja mladoletnikov ter človekovega dostojanstva pri vseh avdiovizualnih medijskih storitvah in avdiovizualnih komercialnih sporočilih.
- (32) Ukrepi, sprejeti za varstvo mladoletnikov in človekovega dostojanstva, morajo biti pazljivo usklajeni s temeljno pravico do svobodnega izražanja, kot je določena v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Cilj teh ukrepov mora biti zato zagotovitev ustrezne ravni zaščite mladoletnikov, zlasti v zvezi z nelinearnimi storitvami, ne pa prepoved vsebin za odrasle kot takšnih.
- (33) Nobena določba te direktive, ki zadeva varstvo mladoletnikov in javnega reda, ne zahteva nujno, da je treba zadevne ukrepe izvajati s predhodnim nadzorom avdiovizualnih medijskih storitev.
- (34) Člen 151(4) Pogodbe zahteva, da Skupnost pri svoji dejavnosti na podlagi določb te Pogodbe upošteva kulturne vidike, zlasti zato, da se spoštuje in spodbuja različnost kultur.
- (35) Mogoče je, da bodo nelinearne avdiovizualne medijske storitve delno nadomestile linearne storitve. Zato morajo, kjer je ustrezno, spodbujati produkcijo in distribucijo evropskih del in tako aktivno prispevati k spodbujanju kulturne raznolikosti. Treba bo redno preverjati uporabo določb v zvezi z uveljavljanjem evropskih del z avdiovizualnimi medijskimi storitvami. V sklopu poročil iz člena 3f(3) države članice upoštevajo finančni prispevek takih storitev k produkciji in pridobitvi pravic do evropskih del in delež evropskih del v katalogu avdiovizualnih medijskih storitev in v učinkoviti potrošnji uporabnikov evropskih del, ki jih predlagajo take storitve.

¹⁷ Glej npr. Zadevo C- 89/04, Mediakabel.

- (36) Pri izvajanju določb iz člena 4 Direktive 89/552/EGS, kot je bila nazadnje spremenjena, morajo države članice zagotoviti, da izdajatelji televizijskega programa vanj vključijo ustrezen delež evropskih del, ustvarjenih v koprodukciji, ali evropskih del nedomačega izvora.
- (37) Pomembno je zagotoviti, da se kinematografska dela oddajajo v rokih, za katere se dogovorijo imetniki avtorskih pravic in ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev.
- (38) Razpoložljive nelinearne storitve večajo izbiro za potrošnike. Podrobni predpisi, ki urejajo avdiovizualna komercialna sporočila za nelinearne storitve, so tako očitno neupravičeni in s tehničnega stališča nesmiselni. Kljub temu morajo vsa avdiovizualna komercialna sporočila upoštevati predpise o prepoznavnosti in osnovna pravila o kakovosti, da se izpolnijo jasni cilji javne politike.
- (39) Kot je priznala Komisija v svojem razlagalnem sporočilu o nekaterih vidikih določb o oglaševanju v Direktivi o televiziji brez meja, je razvoj novih tehnik oglaševanja in inovacij v trženju ustvaril nove učinkovite možnosti za komercialna sporočila v tradicionalnih storitvah prenosa, in jim tako v enakih pogojih omogočil večjo konkurenčnost pri enakih pogojih glede inovacij na zahtevo¹⁸. To razlagalno sporočilo ostaja veljavno, dokler se nanaša na določbe Direktive, ki jih spremenjena direktiva ne obravnava.
- (40) Zaradi poslovnega in tehnološkega razvoja imajo uporabniki večjo izbiro in odgovornost pri uporabi avdiovizualnih medijskih storitev. Za ohranitev sorazmernosti pri ciljih splošnega interesa mora Uredba omogočiti določeno stopnjo prilagodljivosti v zvezi z linearnimi avdiovizualnimi medijskimi storitvami: načelo ločevanja mora biti omejeno na oglaševanje in televizijsko prodajo, promocijsko prikazovanje izdelkov se mora omogočiti v določenih okoliščinah, odpraviti je treba nekatere količinske omejitve. Toda kadar je plasiranje izdelkov prikrito, ga je treba prepovedati. Načelo ločevanja ne sme preprečiti uporabe novih tehnik oglaševanja.
- (41) Direktiva 2005/29/ES se razen za prakse, ki jih zajema ta direktiva, uporablja za nepošteno poslovno prakso, kot sta zavajajoče in agresivno oglaševanje, ki se pojavljata v avdiovizualnih medijskih storitvah. Poleg tega ker Direktiva 2003/33/ES, ki prepoveduje oglaševanje in sponzoriranje cigaret in drugih tobačnih izdelkov v tiskanih medijih, storitvah informacijske družbe in radijskih oddajah, ne posega v Direktivo Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, mora zaradi posebnih značilnosti avdiovizualnih medijskih storitev odnos med Direktivo 2003/33/ES in Direktivo 89/552/EGS ostati enak po začetku veljavnosti sedanje direktive. Ne glede na člen 14 Direktive 89/552/EGS se uporablja člen 88(1) Direktive 2001/83/ES¹⁹, ki prepoveduje oglaševanje določenih zdravil širši javnosti, kot to določa odstavek 5 istega člena. Odnos med Direktivo 2001/83/ES in Direktivo 89/552/EGS ostane enak tudi po začetku veljavnosti te direktive.
- (42) Ker imajo gledalci zaradi povečanja števila novih storitev večjo izbiro, ni več upravičena podrobnejša ureditev v zvezi z vstavljanjem oglasov, ki želi zaščititi gledalce. Medtem ko Direktiva ne povečuje količine dovoljenega oglaševanja na uro,

¹⁸ UL L 102, 28.04.2004, str. 2.

¹⁹ Kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2004/27/ES z dne 31. marca 2004 o spremembi Direktive 2001/83/ES o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini (UL L 136, 30.4.2004, str. 34).

pa izdajateljem televizijskega programa omogoča prožnost pri vstavljanju oglasov, če to bistveno ne moti celovitosti programskih vsebin.

- (43) Direktiva je namenjena ohranitvi posebnega značaja evropske televizije in zato omejuje možne prekinitve pri kinematografskih delih in filmih za televizijo ter pri nekaterih kategorijah programov, ki še vedno potrebujejo posebno zaščito.
- (44) Omejitev trajanja dnevnega oglaševanja je obstajala samo teoretično. Urna omejitev je pomembnejša, saj prav tako velja za čas, ko je gledanost največja. Zato je dnevno omejitev treba opustiti, urno omejitev pa je treba obdržati za oglaševalne vloške in prikazovanje televizijske prodaje; prav tako niso več upravičene kvantitativne omejitve časa, dovoljenega za televizijsko prodajo ali oglaševalske kanale, saj je potrošniška izbira vedno večja. 20-odstotna omejitev oglaševanja na uro ostaja v veljavi za vse oglase razen tistih, ki zahtevajo več časa, kot so npr. televizijske promocije in televizijska prodajna okna, ki potrebujejo več časa zaradi svojih značilnosti in načina predstavitve²⁰.
- (45) Prikrito oglaševanje je praksa, ki jo ta direktiva prepoveduje zaradi negativnega vpliva na potrošnike. Prepoved prikritega oglaševanja ne zajema zakonitega promocijskega prikazovanja izdelkov v okviru te direktive.
- (46) Promocijsko prikazovanje izdelkov je stvarno dejstvo v kinematografskih delih in avdiovizualnih delih za televizijo, vendar države članice to prakso urejajo različno. Za zagotovitev enakih pogojev in s tem konkurenčnosti evropske medijske industrije je zato treba sprejeti pravila za promocijsko prikazovanje izdelkov. Tu uvedena opredelitev promocijskega prikazovanja izdelkov zajema katero koli obliko avdiovizualnega komercialnega sporočila, ki vključuje izdelek, storitev ali njegovo/njeno blagovno znamko ali jih navaja, tako da jih pokaže v oddaji, običajno za plačilo ali podobno nadomestilo. Za promocijsko prikazovanje izdelkov veljajo enaka pravila o kakovosti in omejitve kot za oglaševanje.
- (47) Regulativni organi morajo biti neodvisni od nacionalnih vlad in ponudnikov avdiovizualnih medijskih storitev, da lahko opravljajo svoje delo nepristransko in pregledno ter prispevajo k pluralnosti. Tesno sodelovanje med nacionalnimi regulativnimi organi in Komisijo je potrebno za zagotovitev pravilne uporabe te direktive –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 89/552/EGS²¹ se spremeni:

- (1) Naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta [št.] o usklajevanju nekaterih določb in drugih predpisov držav članic o izvajanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)“.
- (2) Člen 1 se nadomesti z naslednjim besedilom:

²⁰ Zadeve Reti Televisive Italiane SpA (RTI) C-320/94; Radio Torre C-328/94; Rete A Srl C-329/94; Vallau Italiana Promomarket Srl C_337/94; Radio Italia Solo Musica Srl in drugi C-338/94 in GETE Srl C_339/94 proti Ministero delle Poste e Telecomunicazioni, ECR I-06471.

²¹ UL L 298, 17.10.1989, str. 23. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 97/36/ES, UL L 202, 30.7.1997, str. 60.

„Člen 1

Za namene te direktive:

- (a) ‚avdiovizualna medijska storitev‘ pomeni storitev, kakor je opredeljena v členih 49 in 50 Pogodbe in katere glavni namen je zagotavljanje gibljivih slik z zvokom ali brez za obveščanje, zabavo ali izobraževanje splošne javnosti po elektronskih komunikacijskih mrežah v skladu s členom 2(a) Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta²²;
- (b) ‚ponudnik medijske storitve‘ pomeni fizično ali pravno osebo, ki odgovarja za izbiro avdiovizualne vsebine avdiovizualne medijske storitve in določa, kako bo ta organizirana;
- (c) ‚razširjanje televizijskih programov‘ ali ‚televizijska programska vsebina‘ pomeni linearno avdiovizualno medijsko storitev, pri kateri ponudnik medijske storitve odloči o času prenosa določenega programa in določi programski spored;
- (d) ‚izdajatelj televizijskih programov‘ pomeni ponudnika linearnih avdiovizualnih medijskih storitev;
- (e) ‚nelinearna storitev‘ pomeni avdiovizualno medijsko storitev, pri kateri uporabnik odloči o času prenosa določenega programa na podlagi vsebinske izbire, ki jo pripravi ponudnik medijske storitve;
- (f) ‚avdiovizualno komercialno sporočilo‘ pomeni gibljive slike z zvokom ali brez, ki spremljajo avdiovizualne medijske storitve in so namenjene neposrednemu ali posrednemu uveljavljanju blaga, storitev ali ugleda fizične ali pravne osebe, ki opravlja gospodarsko dejavnost;
- (g) ‚televizijsko oglaševanje‘ pomeni vsako obliko obvestila, ki ga javno ali zasebno podjetje predvaja bodisi za plačilo ali podobno nadomestilo bodisi za samooglaševalske namene in ki zadeva trgovino, poslovno dejavnost, obrt ali stroko ter želi v zameno za plačilo spodbuditi preskrbo z blagom in storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in obveznostmi;
- (h) ‚prikrito oglaševanje‘ pomeni besedno ali slikovno predstavitev blaga, storitev, imena, blagovne znamke ali dejavnosti proizvajalca blaga ali ponudnika storitev v programskih vsebinah, kadar izdajatelj televizijskega programa uporabi takšno predstavitev za oglaševanje in bi javnost lahko bila zavedena glede narave te predstavitve; Takšna predstavitev velja za namerno zlasti tedaj, kadar se opravlja za plačilo ali podobno nadomestilo;
- (i) ‚sponzorstvo‘ pomeni vsak prispevek, ki ga javno ali zasebno podjetje, ki se ne ukvarja z zagotavljanjem avdiovizualnih medijskih storitev ali produkcijo avdiovizualnih del, nameni za financiranje avdiovizualnih medijskih storitev zaradi uveljavljanja svojega imena, blagovne znamke, ugleda, dejavnosti ali proizvodov;
- (j) ‚televizijska prodaja‘ pomeni neposredne ponudbe, ki se v zameno za plačilo predvajajo javnosti zaradi spodbujanja preskrbe z blagom ali storitvami, vključno z nepremičninami, pravicami in dolžnostmi;

²²

UL L 108, 24.04.2002, str. 33.

- (k) „promocijsko prikazovanje izdelkov“ pomeni katero koli obliko avdiovizualnega komercialnega sporočila, ki vključuje izdelek, storitev ali podatke o izdelku, storitvi ali njegovi/njeni blagovni znamki, tako da jih pokaže v avdiovizualni medijski storitvi običajno za plačilo ali podobno nadomestilo.”

(3) Člen 2 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se izraz „televizijske programske vsebine, ki jih oddajajo izdajatelji televizijskih programov“ nadomesti z izrazom „avdiovizualne medijske storitve, ki jih predvajajo ponudniki medijskih storitev“ in izraz „programi“ se nadomesti z izrazom „avdiovizualne medijske storitve“;
- (b) v odstavku 2 se izraz „izdajatelji“ nadomesti z izrazom „ponudniki medijskih storitev“;
- (c) v odstavku 3 se izraz „izdajatelj“ nadomesti z izrazom „ponudnik medijskih storitev“; izraz „uredniške odločitve v zvezi s programskimi shemami“ se nadomesti z izrazom „uredniške odločitve v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami“; izraz „dejavnosti razširjanja televizijskega programa“ se nadomesti z izrazom „dejavnosti avdiovizualnih medijskih storitev“ in izraz „v kateri je začel razširjati program“ se nadomesti z izrazom „v kateri je začel svojo dejavnost“; izraz „odločitve v zvezi s programskimi shemami“ pa se nadomesti z „odločitve v zvezi z avdiovizualnimi medijskimi storitvami“.
- (d) Odstavek 4 se nadomesti z naslednjim besedilom:

“4. Šteje se, da ponudniki medijske storitve, za katere se določbe odstavka 3 ne uporabljajo, spadajo pod jurisdikcijo države članice v naslednjih primerih:

- (a) uporabljajo satelitsko dovodno povezavo v tej državi članici;
- (b) čeprav ne uporabljajo satelitske dovodne povezave, ki je v tej državi članici, uporabljajo satelitske zmogljivosti, ki pripadajo tej državi članici.“
- (e) V odstavku 5 se izraz „izdajatelj televizijskega programa“ nadomesti z izrazom „ponudnik medijskih storitev“ in „člen 52“ se nadomesti s „člen 43“.
- (f) Odstavek 6 se nadomesti z naslednjim besedilom:

“6. Ta direktiva se ne uporablja za avdiovizualne medijske storitve, ki so namenjene izključno sprejemu v tretjih državah in ki jih javnost v eni ali več državah članicah posredno ali neposredno ne sprejema s standardno potrošniško opremo.“

- (g) Dodajo se naslednji novi odstavki 7, 8, 9 in 10:

“7. Država članica lahko, da se prepreči zloraba ali goljufivo ravnanje, sprejme ustrezne ukrepe proti ponudniku medijske storitve s sedežem v drugi državi članici, ki vse svoje dejavnosti ali njihov večji del usmerja na ozemlje prve države članice. To dokaže prva država članica za vsak primer posebej.

8. Države članice lahko sprejmejo ukrepe v skladu z odstavkom 7, samo če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) država članica sprejemnica zaprosi državo članico, v kateri ima ponudnik medijske storitve sedež, da sprejme ukrepe;
- (b) slednja država članica ne sprejme takšnih ukrepov;
- (c) prva država članica obvesti Komisijo in državo članico, v kateri ima ponudnik medijske storitve sedež, o svoji nameri sprejeti ukrepe;
- (d) Komisija odloči, da so ukrepi v skladu z zakonodajo Skupnosti.

9. Vsi ukrepi v skladu z odstavkom 7 so objektivno potrebni, se uporabljajo na nediskriminacijski način, so primerni za uresničitev želenih ciljev in ne smejo preseči tega, kar je potrebno za njihovo uresničitev.

10. Komisija odloči v treh mesecih po prejemu obvestila iz odstavka 8. Če Komisija odloči, da ukrepi niso v skladu z zakonodajo Skupnosti, zadevna država članica ne sprejme nobenega predlaganega ukrepa.“

(4) Člen 2a se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim besedilom:

“1. Države članice zagotovijo svobodo sprejemanja avdiovizualnih medijskih storitev iz drugih držav članic in ne smejo omejevati njihovega razširjanja na svojem ozemlju zaradi razlogov, pripadajočih področju, ki ga usklajuje direktiva.“

(b) v odstavku 2 se „člen 22a“ nadomesti s „člen 3e“.

(5) Člen 3 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 3

1. Države članice lahko od ponudnikov medijskih storitev pod svojo jurisdikcijo zahtevajo, da na področjih, ki jih zajema ta direktiva, ravnajo v skladu z natančnejšimi ali strožjimi pravili.
2. Države članice s primernimi sredstvi v okviru svoje zakonodaje zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo jurisdikcijo učinkovito izpolnjujejo določbe te direktive.
3. Države članice spodbujajo koregulativno ureditev na področjih, ki jih usklajuje ta direktiva. Te ureditve so takšne, da jih glavne interesne skupine na splošno sprejemajo ter da zagotavljajo učinkovito izvajanje.“

(6) Vstavijo se naslednji členi od 3b do 3h:

„Člen 3b

1. Države članice pravično, primerno in nediskriminatorno zagotovijo, da za namene kratkega poročanja izdajatelji televizijskih programov, ki imajo sedež v drugih državah članicah, niso prikrajšani za dostop do dogodkov velikega javnega interesa, ki jih prenašajo izdajatelji pod njihovo jurisdikcijo.
2. Novice za kratko poročanje lahko izdajatelji televizijskih programov prosto izberejo iz signala izdajatelja, ki jih prenaša, pri čemer navedejo vsaj vir.

Člen 3c

Države članice zagotovijo, da ponudniki avdiovizualnih medijskih storitev pod njihovo jurisdikcijo omogočijo prejemnikom storitve lahek, neposreden in stalen dostop vsaj do naslednjih informacij:

- (a) ime ponudnika medijske storitve;
- (b) geografski naslov, na katerem ima ponudnik medijske storitve svoj sedež;
- (c) podatke o ponudniku medijske storitve, vključno z njegovim elektronskim naslovom ali spletno stranjo, ki mu omogoča hitro, neposredno in učinkovito navezovanje stikov;
- (d) po potrebi pristojni regulativni organ.

Člen 3d

Države članice z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da zaradi dostopa do avdiovizualnih medijskih storitev pod njihovo jurisdikcijo ni resno ogrožen duševni, moralni ali telesni razvoj mladoletnikov.

Člen 3e

Države članice s primernimi sredstvi zagotovijo, da avdiovizualne medijske storitve in avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih omogočajo ponudniki pod njihovo jurisdikcijo, ne spodbujajo nestrpnosti zaradi spola, rasne ali etnične pripadnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

Člen 3f

1. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo jurisdikcijo ustrezno uveljavljajo, kadar je to izvedljivo, produkcijo in dostop do evropskih del iz člena 6.
2. Države članice zagotovijo, da ponudniki medijskih storitev pod njihovo jurisdikcijo ne predvajajo kinematografskih del zunaj časa, dogovorjenega z imetniki pravic.
3. Države članice Komisijo najpozneje ob koncu četrtega leta po sprejetju te direktive in vsaka tri leta obvestijo o izvajanju ukrepa iz odstavka 1.
4. Komisija na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi odstavka 1, pri čemer upošteva tržni in tehnološki razvoj.

Člen 3g

Države članice zagotovijo, da so avdiovizualna komercialna sporočila, ki jih predvajajo ponudniki pod njihovo jurisdikcijo, v skladu z naslednjimi zahtevami:

- (a) avdiovizualna komercialna sporočila morajo biti kot takšna jasno prepoznavna; prikrita avdiovizualna komercialna sporočila so prepovedana;
- (b) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo uporabljati subliminalnega oglaševanja;

- (c) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo:
 - (i) vsebovati diskriminacije zaradi rase, spola ali državljanstva;
 - (ii) biti žaljiva do verskih ali političnih prepričanj;
 - (iii) spodbujati vedenja, škodljivega za zdravje ali varnost;
 - (iv) spodbujati vedenja, škodljivega za okolje,
- (d) prepovedane so vse oblike avdiovizualnih komercialnih sporočil in televizijske prodaje za cigarete in druge tobačne izdelke;
- (e) avdiovizualna komercialna sporočila za alkoholne pijače ne smejo biti namenjena mladoletnikom in ne smejo spodbujati čezmernega uživanja takšnih pijač;
- (f) avdiovizualna komercialna sporočila ne smejo moralno ali telesno škodovati mladoletnikom; zato ne smejo spodbujati mladih, da zaradi svoje neizkušenosti in lahkovernosti kupujejo proizvode ali storitve, jih neposredno spodbujajo, da prepričujejo starše ali druge, da kupujejo oglaševano blago ali storitve, izkoriščajo zaupanje mladoletnikov v starše, učitelje ali druge osebe, ali nepremišljeno prikazujejo mlade v nevarnih situacijah.

Člen 3h

1. Avdiovizualne medijske storitve, ki so sponzorirane ali vsebujejo promocijsko prikazovanje izdelkov, morajo izpolnjevati naslednje zahteve:
 - (a) na spored in, kjer je ustrezno, vsebino takšnih avdiovizualnih medijskih storitev se nikakor ne sme vplivati tako, da bi to posegalo v odgovornost in uredniško neodvisnost ponudnika medijske storitve;
 - (b) ne smejo neposredno spodbujati nakupa ali najema proizvodov in storitev, zlasti ne s posebnim promocijskim navajanjem navedenih proizvodov ali storitev;
 - (c) gledalci morajo biti nedvoumno seznanjeni s sporazumom o sponzorstvu in/ali promocijskim prikazovanjem izdelka. Sponzorirani programi morajo biti kot taki jasno označeni z imenom, logotipom in/ali katerim koli drugim simbolom sponzorja, na primer z navedbo njegovega izdelka/njegovih izdelkov ali storitve/storitev ali njihovim razpoznavnim znakom na začetku, med in/ali na koncu oddaje. Oddaje s promocijskim prikazovanjem izdelkov je treba ustrezno opredeliti na začetku oddaje in tako preprečiti zmedenost gledalcev.
2. Avdiovizualne medijske storitve ne smejo sponzorirati podjetja, katerih glavna dejavnost je izdelava ali prodaja cigaret in drugih tobačnih izdelkov. Poleg tega avdiovizualne medijske storitve ne smejo vsebovati promocijskega prikazovanja tobačnih izdelkov ali cigaret ali promocijskega prikazovanja izdelkov podjetij, katerih glavna dejavnost je izdelava ali prodaja cigaret in drugih tobačnih izdelkov.
3. Kadar avdiovizualne medijske storitve sponzorirajo podjetja, katerih dejavnosti vključujejo izdelavo ali prodajo zdravil in zdravljenje, se lahko promocijsko

uveljavlja ime ali podoba podjetja, ne sme pa se uveljavljati določenih zdravil ali zdravljenja, ki so na voljo le na recept v državi članici, pod katere jurisdikcijo spada ponudnik medijskih storitev.

4. Poročila in aktualne informativne oddaje ne smejo biti sponzorirane in ne smejo promovirati izdelkov. Avdiovizualne medijske storitve za otroke in dokumentarne oddaje ne smejo promovirati izdelkov.“

(7) Člen 6 se spremeni:

- (a) odstavek 1(c) se nadomesti z naslednjim besedilom:

„dela, ki nastanejo v koprodukciji v okviru sporazumov, ki so povezani z avdiovizualnim sektorjem in jih sklenejo Evropska skupnost in tretje države, ter izpolnjujejo pogoje iz vsakega od teh sporazumov.“

- (b) Odstavek 3 se črta.
- (c) Odstavek 4 postane odstavek 3.
- (d) Odstavek 5 se črta.

(8) Člen 7 se črta.

(9) Člen 10 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 10

1. Televizijsko oglaševanje in televizijska prodaja morata biti jasno razpoznavna kot takšna in morata biti z optičnimi in/ali akustičnimi sredstvi povsem ločena od drugih delov programskih storitev.
2. Izolirani oglaševalni in prodajni vložki, ki se ne pojavljajo v športnem programu, naj ostanejo izjema.“

(10) Člen 11 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 11

1. Države članice zagotovijo, da celovitost programskih vsebin in pravice imetnikov pravic niso ogrožene, kadar so oglasi ali televizijska prodaja vstavljeni v oddaje.
2. Predvajanje televizijskih filmov (pri čemer so izvzeti nadaljevanke, nanizanke, lažje zabavne oddaje in dokumentarni filmi), kinematografskih del, programov za otroke, poročil lahko prekine premor z oglasi in/ali televizijsko prodajo enkrat na vsakih 35 minut.

Oglasi ali televizijska prodaja se ne smejo predvajati med prenosom verskih obredov.“

(11) Člena 12 in 13 se črtata.

(12) Člena 16 in 17 se črtata.

(13) Člen 18 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 18

1. Delež kratkih oblik oglaševanja, kot so oglaševalski vložki in vložki televizijske prodaje, ne sme preseči 20 % dane ure.
2. Odstavek 1 se ne uporablja za napovedi, ki jih izdajatelj televizijskega programa predvaja v zvezi s svojimi programskimi vsebinami in pomožnimi proizvodi, ki izhajajo neposredno iz njih, napovedi sponzorjev in promocijsko prikazovanje izdelkov.“

(14) Člen 18a se črta.

(15) Člen 19 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 19

Določbe te direktive se smiselno uporabljajo za televizijske programske vsebine, namenjene izključno oglaševanju in televizijski prodaji, in televizijske programske vsebine, namenjene izključno samooglaševanju. Poglavje 3 in člen 11 (pravila o vstavljanju oglasov) ter člen 18 (dolžina oglasov in televizijske prodaje) se ne uporabljajo za te programske vsebine.”

(16) Člen 19a se črta.

(17) Člen 20 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 20

Ne glede na člen 3 smejo države članice ob upoštevanju prava Skupnosti v zvezi s programi, namenjenimi samo nacionalnemu ozemlju, ki jih javnost posredno ali neposredno ne more sprejemati v eni ali več državah članicah, in v zvezi s programi, ki nimajo večjega vpliva v smislu deleža občinstva, določiti drugačne pogoje od tistih iz člena 11(2) in člena 18.

(18) Člena 22a in 22b se črtata.

(19) Člen 23a se spremeni:

V odstavku 2(e) se izraz „storitve razširjanja televizijskih programov“ nadomesti z izrazom „avdiovizualne medijske storitve“.

(20) Vstavi se naslednji člen 23b:

„Člen 23b

1. Države članice jamčijo za neodvisnost nacionalnih regulativnih organov in zagotovijo, da svoja pooblastila izvajajo nepristransko in pregledno.
2. Nacionalni regulativni organi predložijo drug drugemu in Komisiji informacije, potrebne za uporabo določb te direktive.

(21) Člena 25 in 25a se črtata.

(22) Člen 26 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Člen 26

Najpozneje do [...] in vsaki dve leti zatem Komisija predloži Evropskemu parlamentu, Svetu ter Ekonomsko-socialnemu odboru poročilo o uporabi te direktive,

kakor je bila spremenjena, in, če je potrebno, nadalje ponudi predloge za njeno prilagoditev razvoju na področju avdiovizualnih medijskih storitev, zlasti ob upoštevanju tehnološkega razvoja in konkurenčnosti sektorja.“

Člen 2

Uredba (ES) št. 2006/2004/ES²³ se spremeni:

Priloga „Direktive in uredbe“, ki jo zajema člen 3(a) št. 4 te uredbe, se nadomesti z naslednjim besedilom:

„4. Direktiva Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov: členi 3g do 3h²⁴ in členi 10 do 20²⁵. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta .../.../ ES²⁶.“

Člen 3

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [...]. Besedilo navedenih določb in primerjalno tabelo med navedenimi določbami in to direktivo nemudoma pošljejo Komisiji.

Države članice se v sprejetih določbah sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice predložijo Komisiji besedila glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki jih zajema ta direktiva.

Člen 4

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

²³ UL L 364, 09.12.2004, str. 1.

²⁴ UL L xxxx, str. xxx.

²⁵ UL L 298, 17.10.1989, str. 23.

²⁶ UL L xxxx, str. xxx.